



MARGRIETEN.

1643

Hoe den Bijbel te lezen.

Biddend: Wanneer God door Zijn Woord tot u spreekt, past het u, tot Hem te spreken.

Toepassend: Vraag, wat de Heilige Schrift u met het oog op uw hart en uw wandel te zeggen heeft.

Nuchter: Zie niet allereerst op schijnbare tegenstrijdigheden en moeilijke teksten.

Praktisch: Begin de boeken te lezen, welke voor u het bevattelijkst zijn. Luister naar Christus' Woord en lees over Zijn werk.

Ootmoedig: Is de Schrift u aanvankelijk minder duidelijk, wijt dit niet aan Gods Woord, maar aan u zelf. De kerkvader Augustinus zegt ergens: „Hoe meer we van de wereld afsterven, hoe beter we den Bijbel verstaan, en omgekeerd, hoe meer we in de wereld leven, hoe minder duidelijk de Heilige Schrift voor ons is.”

Berustend: Laat het u niet hinderen, wanneer alle Schriftgedeelten niet even helder voor u zijn. Thomas à Kempis zegt: „Wat wij nu niet begrijpen, zullen we in den dag der beproeving verstaan.”

Geloovig: Houd bij alles en boven alles vast aan het woord: „Onderzoek de Schriften; zoekt en gij zult vinden.” Zóó ongeveer luiden de zeven raadgevingen van de „Nachbar.”

Bij drie willen we nog aanteekenen het verhaal van den man, die tot den bekenden Evangelist Moody kwam met een moeilijken tekst. „Wat zegt u daarvan?” vroeg hij. Moody antwoordde: „Ik zeg er niets van.” — „Hoe begrijpt ge het woord dan?” — „Ik begrijp het niet.” — „Hoe verklaart gij dan den tekst?” — „Ik verklaar hem niet.” — „Wat zult ge er dan mee doen?” — „Ik zal er niets mee doen.” — „Gij gelooft toch het woord, niet waar?” — „O, zeker, ik geloof het.” — „Maar, gij aanvaardt toch niet iets, dat gij niet begrijpt?” — „Ja, dat doe ik zeer zeker. Er zijn heel wat dingen, welke ik niet begrijp en toch geloof. Ik weet niets van hoogere wetkunde, maar ik geloof er in. Ik weet niets van astronomie, maar ik geloof er in. Kunt gij mij ook zeggen, hoe hetzelfde soort voedsel overgaat in vleesch, visch, haren, vederen of hoeven, al naardat het gebruikt wordt door verschillende diersoorten? Dezer dagen zei iemand tot mij, alleen te gelooven, wat hij met eigen oogen had gezien, en ik vroeg hem: „Hebt gij uw eigen hersens wel eens gezien?” Hebt ge wel eens opgemerkt, dat de menschen het liefst kritiseeren de stellingen, waarop Christus Zijn zegel heeft afgedrukt?”

L. K.

UIT MIJN JONGEN TIJD.

In een harer gewaardeerde opstellen over den Apostel Paulus (Nr. van 29 Maart), wijst Mej. Kuyper op het merkwaardige feit, dat alle wereldverschijnselen, op het gebied des geestes, den tocht maken van Oost tot West, en vaak in kringloop wederkeeren, wat herinnert aan den gang der natuur.

Deze opmerkingen deden mij denken aan een stukske gedicht, dat ik vijftig jaar geleden vervaardigde, en waarin dezelfde gedachte wordt uitgesproken. Als vervolg van de reeks „Uit mijn jongen tijd,” vinde het hier een plaats. Ter verduidelijking diene nog, dat wij niet van elkaar hebben „afgekeken.” Want het versje werd vervaardigd nog voor Mej. Kuyper geboren was. En tot nog wist zij niet, dat het bestond. Het ziet trouwens voor de eerste maal het licht.

KRINGLOOP.

Der zon gelijk, wier tocht Gij leidt,
Zoo zendt Ge Uw heilswoord over de aarde,
O, Zonne der gerechtigheid.

Uit het Oosten voortgekomen,
Door het Westen opgenomen,
Schrijdt het voort, de woestenij
Scheppend tot een hof des Heeren,
Naar Zijn raad en werking vrij.
Zoo ook zal het wederkeeren,
Als het smachtend Morgenland
Weer den dageraad ziet glimmen
Aan de lang omfloerste kimmen,
En de nacht vol doodsche schimmen
Wijkt voor 't licht, dat eeuwig brandt.

Zoo keert eens 't al tot d' oorsprong weer,
Terwijl verrukt de heemlen zingen;
Gelijk de regen daalt het neer,
En stijgt weer op in wisselkringen,
Wier eind we zoeken. In het spoor,
Van U gesteld, gaan alle dingen,
Uw gouden scepter gaat hun voor.

Ook heeft het veld Uws Woords geen grenzen,
Zoo wrocht Gij 't; machtig dringt het door,
En treft het koude hart des menschen,
Ontsteekt het al in laaien gloed,
Waarvoor alle ijskorst smelten moet.

Vervul Gij, Heer, ons hopen wenschen,
En maak Gij allen alles goed. A. J. H.